

villet gøre det her. Synspunktet var altså dette, at denne Virksomhed skulde ikke have andre Kaar, end at den fremtidig kunde opretholdes i omtrent samme Omfang som hidtil, og det Synspunkt mener jeg rigtignok er fulgt i Forslaget og fulgt saaledes, at man helt igennem er paa den sikre Side med Hensyn til ikke at komme til at forulempe Tobaksdyrkerne. Hvor der kan være Tvivl, der gaar Forslaget til deres Fordel, ikke til Statskassens.

Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) anbefalede stærkt at benytte denne Lejlighed til at gaa til en Værditold paa Tobak. Ja, jeg skal ikke komme tilbage til de bevægede Debatter, vi havde i 1908 og allerede i 1907 for Resten, om Værditold paa Tobak. Det er et af de allervanskeligste Spørgsmaal, der kan rejses paa dette Omraade, og det er bekendt, hvorledes det gik. Regeringen kæmpede for Værditolden, Flertallet her var for den — alligevel maatte vi bøje os overfor de meget stærke og ganske sikkert ikke ubegrundede Indvendinger, der fremkom fra de sagkyndige. Siden er der sket det interessante, at man i Tyskland har foretrukket Værditold fremfor den indenlandske Produktionsafgift, som ligger i den Banderoleafgift, som oprindeligt var foreslaaet af Regeringen. Det vil sige, at Tobakserhvervet i Tyskland hellere har villet gaa ind paa en delvis Værdibeskatning end paa det, man kalder Banderole, det vil altså sige Stempelafgift for Tobaksfabrikata. Det er naturligt, at den danske Finansstyrelse med stor Opmærksomhed følger det interessante Eksperiment, der gøres i Tyskland. Jeg tror nu ikke, Erfaringerne ere saa fæstnede endnu, at man ubetinget kan sige med det ærede Medlem, at det har vist sig, at dette let lader sig gennemføre. Det er jeg ikke saa sikker paa. Men selvfølgelig ville vi følge det med Opmærksomhed og drage al den Bæring deraf, vi kunne. Men det er dog givet, det maa det ærede Medlem sikkert ogsaa indrømme mig, at nu, i Anledning af dette lille Lovforslag, at rejse hele den store Strid om Tobaksbeskatningen paa ny, vilde være urimeligt. Det kan han heller ikke vente, at Regeringen skal indlade sig paa.

Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) har afgjort ikke Ret i, at vi forhøje Beskyttelsen. Dette Forslag kan aldrig blive andet end en betydelig Nedsættelse af den bestaaende Beskyttelse. Det, det ærede Medlem har ment med sin alt for absolutte Udtalelse, har vel ogsaa kun været dette, at man i visse Tilfælde kom over den Beskyttelse, der var før Loven af 1908. Men nu vil jeg dog bede det ærede Medlem betænke, at naar man skal udmaale Beskyttelse, er det ikke nok at sige: Saa og saa meget er Tolden forøget for 1 kg. Tobak, ergo er Beskyttelsen for den indenlandske Tobak stegen med det samme Beløb, i dette Tilfælde 35 Øre pr. kg. Det kan man ikke sige. For at kunne sige det maatte man først bevise, at det er en ensartet Vare, det drejer sig om; derpaa beror Udmaalingen af Beskyttelsen. Det ærede Medlem vil ogsaa straks se, at Beskyttelsen ikke kan være 35 Øre, ud fra den simple Kendsgerning, at Prisen langt fra er stegen med dette Beløb. Der har kun været en Prisstigning paa ca. 20 Øre. Det er et Fingerpeg. Det er ikke, fordi den indenlandske Produktion har været saa overvædet stærk, at den indenlandske Konkurrence har kunnet trykke Prisen noget videre. Det er ganske simpelt, fordi denne Told langt fra kan udnyttes i den fulde Udstrækning paa Grund af den overordentlige Kvalitetsforskel, der er. Den indenlandske Tobak er en Vare for sig, der ikke konkurrerer med den udenlandske, heller ikke i den Forstand, at hvis man forbød Tobaksdyrkning her i Landet, kunde man være sikker paa, at et tilsvarende Kvantum vilde blive indført. Det tror jeg slet ikke vilde blive Tilfældet. Det er en særlig Vare, som man ikke kan regne med fuldt ud vil blive erstattet med den noget dyrere udenlandske Tobak, som er af en helt anden Kvalitet. Det var vist meget rigtigt, som det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) sagde, at det særlig er med Stilkene, den indenlandske Tobak konkurrerer. Men naturligvis har det ærede Medlem fra Ruds-Vedby Ret i, at ogsaa hvis dette Forslag vedtages, taber Staten et Beløb ved Beskyttelsen. Men det er, som det ærede Medlem ogsaa nok vil vide, ikke noget enestaaende Tilfælde. Det ligger jo overhovedet i Beskyttelsens Na-